

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1858/2022

11.01.2023. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Микица Срећковић, адвокат из ..., против туженог Привредно друштво „ДСТ“ д.о.о. из Новог Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2030/2021 од 01.12.2021. године, у седници одржаној 11.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2030/2021 од 01.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2030/2021 од 01.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 204/19 до 25.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцима на име накнаде штете причињене на непокретностима тужилаца ближе означеним тим ставом изреке, исплати 100.000,00 динара за период од 15.03.2014. године до 15.03.2019. године са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да по основу бесправног коришћења земљишта (непокретности) тужилаца које употребљава у своје сврхе, ближе означеним тим ставом изреке, исплати 664.580,00 динара за период од 15.03.2014. године до 01.12.2020. године са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, предлог за одређивање привремене мере којом се туженом забрањује даља градња на непокретностима тужилаца ближе наведеним као у изреци пресуде и предузимање даљих радњи потребних да се те непокретности сачувају, њихова физичка промена, оштећење или уништење. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2030/2021 од 01.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. је прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете и оставрене користи услед фактичког заузећа и бесправног коришћења земљишта (непокретности) тужилаца од стране туженог, а нижестепеним одлукама одлучено је одбијањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној, јер из навода ревизије не произилази потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе и новим тумачењем права. Имајући у виду наведено, као и да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужилаца није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу у овој правној ствари је поднета 12.03.2019. године, а вредност предмета спора побијеног дела је 764.580,00 динара.

С обзиром да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић